

Arrest

nr. 71 813 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 6 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. WANZEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 januari 2011, verklaart er zich op 4 maart 2011 vluchteling.

1.2. Op 5 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Indische sikh afkomstig uit Tajpur, gelegen in het district Ludiana in de Indische deelstaat Punjab. Sedert 1985 had u sympathie voor de partij "Akali Dal" en was vooral sinds 1997 als lid actief. U zette zich voor deze partij in door stemmen te werven en partijbijeenkomsten bij te wonen. Op aanstichten van uw vader stapte u in 2007 over naar de "Congrespartij" en was betrokken bij de stemmenwerving voor deze partij. Nadat de "Congrespartij" in 2009 "Akali Dal" versloeg in de nationale parlementsverkiezingen voor de kieskring Punjab werd u herhaaldelijk bedreigd door aanhangers van "SOI" (Student Organisation India), een aan "Akali Dal" gelinkte studentenbeweging. Deze dreigden ermee dat u aangeklaagd zou worden voor drughandel of moord. Herhaaldelijk poogde u hiervan aangifte te doen bij de politie van Raikot. Hierbij werd u echter te kennen gegeven dat u niet geholpen kon worden vermits "Akali Dal" nog steeds aan de macht is in de deelstaat Punjab. Begin februari 2010 werd u door ongeüniformeerde agenten opgepakt en werd geblinddoekt naar een detentiecentrum overgebracht. U werd er gedurende vier dagen vastgehouden en werd tijdens deze detentieperiode zo zwaar mishandeld dat uw beide schouders uit de kom raakten en dat u een inwendige bloeding opliep. Uit vrees voor uw leven brachten uw belagers u uiteindelijk naar het hospitaal. U werd er gedurende twee weken verzorgd en keerde vervolgens naar huis terug. Nadat u opnieuw bedreigd werd door aanhangers van "SOI" verliet u Tajpur en verbleef gedurende de hierop volgende maanden bij familie en vrienden. Via de "sarpanch" van Tajpur vernam u dat de politie naar u geïnformeerd had. Uit vrees voor een volgende aanhouding vluchtte u op 22 januari 2011 via Frankrijk naar België, om hier op 4 maart 2011 asiel aan te vragen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u in India vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. Uit uw verklaringen blijkt dat u vanwege uw engagement voor de Congrespartij door aanhangers van "SOI" bedreigd werd. Daarnaast werd u door de politie opgepakt en werd tijdens de hierop volgende detentieperiode ernstig mishandeld. Aangaande dit door u ingeroepen asielmotief dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt die erop duiden dat de door u ingeroepen moeilijkheden het lokale niveau overstijgen. Zo verklaarde u dat er geen aanhoudingsbevel tegen u uitgevaardigd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.9) en gaf daarnaast te kennen dat u niet officieel aangeklaagd werd wegens drughandel of vanwege enige andere valse aanklacht (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Zulks duidt er op dat de Indische autoriteiten geen inspanningen ondernemen om u op nationaal vlak te vervolgen. Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u aan de door u ingeroepen moeilijkheden met de lokale politie kan ontsnappen door elders in India te verblijven en aldus het interne vluchtalternatief aan te wenden. Uw verklaring dat de politie bij de "sarpanch" van uw dorp naar u informeerde (zie gehoorverslag CGVS, p.9) wijzigt deze vaststelling niet. U brengt immers geen aanwijzingen aan die erop duiden dat de politie zinnens was om u op nationaal vlak te vervolgen. Deze appreciatie wordt nog onderstreept door uw verklaring India vanuit de luchthaven van Delhi met uw eigen paspoort te hebben verlaten en hierbij te zijn gecontroleerd (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Ook uw bewering dat het voor sikhs niet evident is om elders in India te leven omdat ze buiten de deelstaat Punjab gehaat worden vermag geen afbreuk te doen aan deze appreciatie (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Deze inschatting betreft immers een persoonlijke appreciatie van uwentwege, zulks kan onmogelijk aanzien worden als afdoende aanwijzing van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wat betreft uw verklaring dat u door aanhangers van de aan "Akali Dal" gelinkte studentenbeweging "SOI" bedreigd wordt, dient te worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt die erop duiden dat deze de capaciteit en de wil hebben om u op nationaal vlak te vervolgen. Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u aan deze belagers kan ontkomen door elders in India te verblijven en aldus het interne vluchtalternatief aan te wenden – temeer daar u expliciet te kennen gaf dat de machtsbasis van "Akali Dal" tot de deelstaat Punjab beperkt is (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde registratiekaart voor het "Income Tax Department", een kopie van het voorblad van uw paspoort en de kopie van het voorblad van het paspoort van uw echtgenote bieden aanwijzing van uw identiteit en uw afkomst, gegevens die hier niet ter discussie staan. Uw lidkaart van Akali Dal en uw lidkaart van de Congrespartij bieden aanwijzing van uw betrokkenheid bij deze politieke partijen, zulks wordt in bovenstaande vaststellingen echter niet betwist. Het door u voorgelegde schrijven van de "sarpanch" van uw dorp aangaande de ziekte van uw moeder en een medisch attest opgesteld in het "Life Care Hospital" tonen de ziekte van uw moeder aan. Zulks heeft geen betrekking op uw asielaanvraag. Wat betreft het door u voorgelegde attest van de "sarpanch" aangaande de moeilijkheden die u ondervond dient te worden opgemerkt dat de inhoud van dit document niet overeenstemt met uw verklaringen. In dit schrijven staat namelijk vermeld dat de politie meermaals uw thuisadres bezocht en uw familie lastigvalt. Zulks stemt niet overeen met uw verklaring dat de politie bij de "sarpanch" naar u informeerde maar geenszins uw thuisadres bezocht (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Zulks roept twijfel op over het waarheidsgehalte van dit schrijven en ontnemt het iedere bewijskracht. De door u voorgelegde krantenartikels aangaande de moeilijkheden die aanhangers van de Congrespartij in de deelstaat Punjab ondervinden betreffen u niet persoonlijk (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en vormen bijgevolg

geen bewijs van de moeilijkheden die uzelf ondervond. De door u voorgelegde kopie van een attest opgesteld door Dr. Manbir Singh biedt aanwijzing van het feit dat u van 10 februari 2010 tot 24 februari 2010 vanwege opgelopen verwondingen in het Gurkeerat hospitaal opgenomen was. Uw ziekenhuisopname op zich wordt in bovenstaande vaststellingen echter niet betwist. Het door u voorgelegde medische attest opgesteld door Dr. Tillemann Katrien geeft aan dat u deze arts informeerde over het feit dat u na een aanhouding door de politie rugproblemen ondervindt. Vermits dit attest echter louter uw verklaringen weergeeft, voegt het evenwel niks toe aan de verklaringen die u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal aflegde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 EVRM. Hij herneemt zijn asielrelaas en meent dat hij beantwoordt aan de voorwaarden van vluchteling aangezien hij zich buiten het land van herkomst bevindt, hij een gegronde vrees voor vervolging heeft aangezien hij in zijn land ontvoerd en gefolterd werd op basis van zijn politieke overtuiging, hij zich niet kan vestigen buiten de deelstaat Punjab aangezien de Sikhs het moeilijk hebben om zich te vestigen in een andere deelstaat, hij zich meermaals tot de politie wendde doch deze niet naar hem luisterde. Verzoeker is reeds opgepakt en gefolterd, alles wijst erop dat dit nogmaals zal gebeuren zodat er opnieuw feiten plaats zullen vinden die een schending van artikel 3 EVRM uitmaken.

2.2. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden ten gevolge van zijn engagement voor de Congrespartij. Verzoeker werd immers bedreigd door aanhangers van de Student Organisation India (SOI), een partij die banden heeft met de Akali Dal, ook werd hij door de politie opgepakt en tijdens zijn detentie zwaar mishandeld. Indien zou worden aangenomen dat deze feiten op waarheid zouden berusten, wordt door verzoeker niet betwist dat zowel wat betreft zijn problemen met aanhangers van SOI als wat betreft zijn problemen met de politie, deze het lokale niveau niet overstijgen. Verzoeker die het land op legale wijze verliet met zijn eigen paspoort en hiervoor grondige controles onderging op de luchthaven in Delhi maakt immers niet aannemelijk op nationaal vlak te worden gezocht door de overheden. Waar verzoeker stelt dat hij zich niet buiten de deelstaat Punjab kan vestigen aangezien hij Sikh is en Sikhs niet kunnen huren of bouwen eens zij zich buiten voormelde deelstaat bevinden, kan worden opgemerkt dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen die hij geenszins kan onderbouwen met concrete elementen. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoeker reeds een paspoort bekomen heeft op 3 november 2009, waarvan hij slechts kopie van het voorblad neerlegt waardoor niet kan worden nagegaan wanneer verzoeker zijn land effectief heeft verlaten. Verzoeker die verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit Delhi moet bovendien in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer en waar in Europa hij is aangekomen. Hij legt echter geen enkel stuk neer ter staving van zijn reisweg, deze vaststelling houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. De vaststelling bovendien dat verzoeker volgens zijn verklaringen in België is aangekomen op 28 januari 2011 en gewacht heeft tot 4 maart 2011 alvorens hij een asielaanvraag indiende relativeert op ernstige wijze de voorgehouden nood aan internationale bescherming. De verschillende door verzoeker neergelegde documenten bij het verzoekschrift werden reeds uitvoerig besproken door de bestreden beslissing die er overigens terecht op wees dat sommige van deze documenten haaks staan op verzoekers verklaringen. Zo vermeldt het attest van de sarpanch dat de politie meermaals verzoekers thuisadres bezocht en zijn familie lastigvalt terwijl verzoeker verklaarde dat de politie bij de sarpanch naar hem informeerde maar geenszins zijn thuisadres bezocht (gehoorverslag, 9). Bovendien vermeldt het document dat verzoeker 'gepest werd door de Rural partij' terwijl verzoeker steeds verklaard heeft dat hij belaagd werd door aanhangers van SOI. Zulks roept twijfel op over het waarheidsgehalte van dit schrijven en ontnemt het iedere bewijskracht. Deze voorgaande vaststellingen hypothekeren dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid het asielrelaas.

Waar verzoeker tenslotte een schending aanhaalt van artikel 3 EVRM in geval van een terugkeer naar zijn land kan het volgende worden opgemerkt. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en 48/4, §2,

b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER